

VADSTENA DALS FÖRSAMLINGAR

BISKOPSVISITATION

2023

*Vilka fantastiska resurser ni har i era kyrkorum,
de är verkligen tillgångar för er, både att förvalta
och förädla. Kyrkorna och kyrkklockorna som
ringer är ett tecken på en kristen närvaro i bygden
genom århundraden. Kyrkan mitt i byn.*

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marika Markovits', with a stylized, flowing script.

Marika Markovits
Biskop i Linköpings stift

Program

MÅNDAG 6 FEB

- 8.30 Pilgrimsmässa i klosterkyrkan.
- 9.00 Uppstartsmöte på Pilgrimscentrum med visitationsteamet.
- 11.00 Besök på Klostermuseet och möte med kommunrepresentanter.
- 12.30 Lunch på Klosterhotellet.
- 14.00 Möte med ekumeniska representanter och guidning i klosterkyrkan.
- 16.00 Möte med församlingsrådet i Vadstena.
- 17.15 Samtal mellan biskop och församlingspersonal.
- 18.30 Mingelkväll i församlingshemmet. Casa-ungdomarna bjöd på mat, Vadstena sång och pianoakademi på musikunderhållning, och biskop Marika höll föredrag följt av frågestund. Kvällsandakt.

ONSDAG 8 FEB

- 08.30 Pilgrimsmässa i klosterkyrkan.
- 09.15 Besök i Nässja kyrka, domarringen och fattighuset.
- 10.05 Besök i Örberga kyrka, samt Stenmuseet och sockengården. Förmiddagskaffe.
- 11.10 Besök i Herrestads kyrka, samt frukt i Herrestadgården.
- 12.10 Besök i Rogslösa kyrka.
- 12.40 Besök i Väversunda kyrka och församlingshem. Lunch.

- 14.45 Besök i Källstads kyrka och församlingshem. Eftermiddagskaffe.
- 16.15 Möte med Dals församlingsråd i Borghamns bygdegård.
- 18.00 Dalsträff i Borghamns bygdegård på temat "Fatta mod. Ge världen liv." Vad kan vi göra tillsammans för att Dalsbygden ska leva?

TORSDAG 9 FEB

- 08.30 Pilgrimsmässa i Klosterkyrkan.
- 09.15 Samtal mellan biskop och församlingspersonal.
- 12.00 Lunch
- 13.30 Samtal mellan biskop och församlingspersonal i vigningstjänst.
- 15.30 Samtal mellan biskop, domprost, kyrkoherde och kyrkorådets ordförande.
- 16.45 Vad har vi sett? Del 1
- 18.00 Samtal med kyrkorådet.
- 19.00 Avslutning: Vad har vi sett? Del 2

SÖNDAG 12 FEB

- 11.00 Visitationsmässa i klosterkyrkan.
- 12.30 Kyrkkaffe
- 13.00 Visitationsstämma: biskopens visitationstal

*"Be tillsammans för
Vadstena och världen."*

VISITATIONSTAL TILL VADSTENA OCH DALS FÖRSAMLINGAR

”Att möta er har gjort ett starkt intryck”

Vadstena klosterkyrka 12 februari 2023
Marika Markovits, biskop i Linköpings stift

1 Mitt varma tack

Kära vänner i Vadstena pastorat, med de två församlingarna i Vadstena och Dal, både ni som är i rummet och ni som är med digitalt. Ett stort tack för fina dagar här hos er, för många goda samtal, för allt engagemang, energi, gästfrihet och öppenhet vi mött. Tack för att jag fått beundra många av era vackra och välskötta kyrkor och kyrkogårdar och för goda möten i flera av era församlingar. Tack för så god mat och gott fika.

Det här är min första visitation som biskop i Linköpings stift och mötet med er kommer för alltid att vara mitt första intryck av hur det är att vara församling här i stiftet. Jag har varit här i tre dagar och jag förstår att det finns mycket mer att se här och samtala om än vad vi har hunnit med. Men att möta er har gjort ett starkt intryck, framför allt det starka engagemang som jag ser finns hos så många av er här.

Tack för allt som ni har lärt mig och för det vi fått upptäcka tillsammans under de här dagarna. Det finns så mycket gott här i Vadstena Dal som jag kommer ta med mig i mötet med andra församlingar, så mycket som ger mig hopp för framtiden.

Biskopens visitation är kyrkans tusenåriga sätt att stötta och med moderna ord ”kvalitetsäkra” församlingsarbetet i ett stift. Det är också till för att hålla ihop oss som kyrka och att vi lär av varandra. Jag gör upp till åtta visiterande besök av olika slag varje år i stiftets trettio pastorat/församlingar. Detta tal syftar till att lyfta fram styrkor och utvecklingsområden. Som ny här i stiftet kommer jag troligen säga självklarheter som om de vore något nytt och jag kommer att säga sånt som är utmanande för er som om de vore bagateller. Ni får ha överseende med det. Det är kyrkorådet och kyrkoherden som bestämmer vad ni vill ta vidare.

2 God ordning och gemensamt ansvar

Visitationsarbetet spänner över en längre tid än de här tre dagarna. Under ett antal månader har samtal förts om en rad olika områden. Av rapporterna från den förberedande visitationstiden blir jag både glad och hoppfull. Här finns många exempel på att det är god ordning i era församlingar. Ni är kunniga inom arkiv och dokumenthantering. Ni har ett aktivt miljö- och hållbarhetsarbete med en nästan helt fossilfri maskinpark. Ni har god omsorg om era kyrkor och inventarier. I församlinglivet är ni väldigt många som är ideellt engagerade, i alla åldrar, musiklivet är aktivt, ni firar gudstjänst och visar diakonal omsorg om varandra.

Vi har också sett ett antal områden som vi kan gå vidare med och utveckla tillsammans, som stiftsorganisation och församlingar.

Ett exempel där vi redan börjat diskutera samarbete är er mycket välhållna digitala inventarieförteckning som nu på sikt ska föras över i det nya system som heter Sacer. Vi har identifierat några liknande administrativa utvecklingsområden, där tanken är att en gemensam tidplan upprättas för hur stiftet kan stödja.

2.1 Olika roller och ansvar

Hos er finns engagerade församlingsbor, kompetent personal och kloka förtroendevalda. Genom att axla lite olika uppdrag gör ni alla er del för att era församlingar ska leva. Tillsammans formar ni vad det är att vara en kristen kyrka i er del av världen.

Jag har mött er som är anställda i pastoratet och sett hur engagerade ni är. Ni har ett tydligt relationsskapande och diakonalt förhållningssätt till människorna ni möter, både unga och vuxna. Ett exempel är hur ni som arbetar i griftegårdsverksamheten har en uttalad möjlighet

"Det är tydligt att ni älskar era församlingar och tar stort ansvar för livet i dem."

och tid att se och samtala med människor som ni möter på kyrkogårdarna.

I församlingsråden och genom församlingsherdarnas herdeskap arbetar ni för den enskilda församlingens liv och utveckling. Det är tydligt att ni älskar era församlingar och tar stort ansvar för livet i dem.

Jag har också mött er i kyrkorådet och fått höra er berätta om er konstruktiva samarbetsförmåga. Ni vittnar om hur kyrkorådet är den gemensamma styrelsen som ser till helhetens bästa för hela pastoratet. I både kyrkofullmäktige och kyrkoråd samarbetar ni för pastoratets helhet. Och kopplingen till livet i församlingarna sker genom en löpande dialog med församlingsråden.

Under de senaste åren har ni i kyrkorådet väldigt tydligt samtalat om de ekonomiska frågorna och hur ni ska gå vidare för att stärka den ekonomiska hållbarheten. Som så många andra församlingar i Svenska kyrkan är det frågor som ni kommer behöva fortsätta samtala om, och där är jag glad över att se er kreativa förmåga och jag bidrar gärna till det. I samtal med andra församlingar i stiftet kan vi hjälpa varandra i att hitta de lösningar som är bäst för det lokala livet.

Ledningsuppdraget, den kyrkoordningsbestämda rollen att vara herde och chef för all verksamhet har er tillförordnade kyrkoherde Gerhard Paping. Och ni har just inlett arbetet med att rekrytera en ordinarie kyrkoherde. Att vara ledare är en utmanande uppgift och därför är allt stöd en ledare kan få, oerhört viktigt för att ledarskapet ska vara framgångsrikt. Jag vill uppmana er att liksom jag be för er tillförordnade kyrkoherde liksom för ett gott rekryteringsarbete.

2.2 Församlingsinstruktion

I höstas fastställde Domkapitlet er nya församlingsinstruktion som ni väldigt gediget har utarbetat. Församlingsinstruktionen är ett strategiskt verktyg där ni formulerar en vision och målsättningar för verksamheten. Nu är nästa steg att göra verklighet av det ni skrivit, och ni är igång med att upprätta en plan för hur arbetet ska genomföras.

Ni har i församlingsinstruktionen valt fem fokusom-

råden som ni särskilt vill prioritera: *Kyrkan mitt i byn, Gudstjänst, Växa och utrusta, Ideellt medarbetarskap och Kulturarvet*. Det är viktiga och centrala områden. De har också varit teman under veckan när vi samtalat med församlingsråd, kyrkoråd och anställda, och ni kommer höra att jag lyfter fram dem på olika sätt i det här talet.

3 Kyrkan mitt i byn

Som kristna lever vi inga särskilda liv – jämfört med människor som inte definierar sig som kristna. Tron, traditionerna, samhörigheten vi känner i gudstjänst, ungdomsgrupp, syförening eller arbetslaget i kyrkan ser vi som resurser in i det liv som vi delar med alla i Vadstena och Dal. Det betyder att kyrkan, som en gemenskap av levande människor, är en självklar del av lokalsamhället. När vi arbetar för att människor ska komma till tro på Kristus, leva i tro, en kristen gemenskap byggas, Guds rike utbreddas och skapelsen upprättas, så gör vi det inte för kyrkoorganisationens skull – utan för att världen ska leva.

För mig som präst och nu biskop har detta alltid varit drivkraften i mitt arbete. Därför är mitt biskopsvalspråk; "Fatta mod, ge världen liv".

Som samhälle, privatpersoner och kyrka står vi inför stora utmaningar i vår tid. Särskilt de unga identifierar att framtiden är osäker på flera sätt – inte minst avseende de klimatförändringar vi ser och anar kan komma. I Vadstena Dal församlingar har ni nämnt generationsväxlingen bland frivilliga och det framtida ekonomiska ansvars-tagandet för kulturarvet i nio medeltida kyrkobyggnader och kyrkogårdar som stora utmaningar.

Människor har i alla tider satt sitt hopp till Gud och därigenom fattat mod inför stora utmaningar. Så är det också i vår tid. Ofta fattar vi mod genom att upptäcka att vi inte står ensamma inför utmaningarna – utan att vi genom samarbete kan hitta lösningar som inte är möjliga för en enskild människa eller organisation. Vadstena pastorat har redan och vill fortsatt utveckla fler sådana goda samarbeten. Och därigenom vara "kyrkan mitt i byn".

I måndags fick jag möta representanter från Vadstena kommun i ett samtal om livet i kommunen och vad ni som kyrka och kommun kan göra tillsammans. Här finns

"I Vadstena Dal sker ett konfirmand- och ungdomsarbete, med namnet Casa, ett unikt upplägg i Svenska kyrkan, som på många sätt är en förebild i att möta konfirmander och ungdomar."

flera exempel på det som redan sker. Tusentals människor kommer till Vadstena som pilgrimsort varje år och det är en viktig del i kommunens turistnäring. Ni har ett fantastiskt gott samarbete mellan kyrka och skola där ni tillsammans värnar om de unga som finns här. Samarbetet omfattar också Pilgrimcentrum, Vadstena folkhögskola och Vätternkyrkan.

Kommunföreträdarna vittnar om att kyrkan är en naturlig och självklar del av det dagliga livet här i Vadstena kommun. Var stolta över kyrkans bidrag! Var modiga, kliv fram och ta plats för att bidra till livet här.

De kyrkorum som finns i hela pastoratet kan användas till exempel i skolarbetet, för att förmedla ett kristet budskap men också för att göra ungdomar medvetna om de kulturskatter som är deras arv som unga i Vadstena och Dal. I onsdags fick jag förmånen att resa runt till alla de sex kyrkorna i Dals församling – Nässja, Örberga, Herrestad, Rogslösa, Väversunda och Källstad – och möta många av er som är engagerade där. Vilka fantastiska resurser ni har i era kyrkorum, de är verkligen tillgångar för er, både att förvalta och förädla. Kyrkorna och kyrkklockorna som ringer är ett tecken på en kristen närvaro i bygden genom århundraden. Kyrkan mitt i byn. Och tillsammans med alla andra kristna församlingar och kommuniteter är ni en gemenskap och kraft i lokalsamhället. När jag träffade ert ekumeniska nätverk berättade ni om de kvällsböner ni hade innan pandemin, när ni bad för kommunfullmäktiges möten, och hur ni gärna vill återuppta det. Be tillsammans för Vadstena och världen.

I samtalet med kommunen kom flera samhällsutmaningar upp – ofrivillig ensamhet, skörhet bland unga, behov av arbetsintegration. Inom arbetsintegration har ni redan i församlingen det arbete som ni kallar Gröna fingrar som jag vet att ni gärna vill utveckla. Det fanns från kommunen också en fråga om att samarbeta mer kring kris- och beredskapsarbetet.

I onsdags var vi med på ert stormöte i Borghamn, som ni kallade för Dalsträffen. Det förstod jag var ett nytt sätt att mötas, där organisationer, näringsidkare och privatpersoner från Dals församling samlades för att tala om

hur ni kan samverka för att Dalsbygden ska leva. Engagemanget för bygden var fantastiskt att se och vi talade om allt från bostadsbyggande och kollektivtrafiken till mötesplatser för föräldralediga. Fortsätt tala med varandra, hitta gemensamma bilder och samverka för att hitta lösningar tillsammans. Mod hittar vi ofta när vi gör praktiska saker tillsammans. När vi sträcker oss ut – för att världen ska leva.

4 Gudstjänst

Att komma till Vadstena är att komma till en plats som är väl inbedd. Det är en plats som under århundraden varit ett viktigt pilgrimsmål. Pilgrimsvandringar är en tradition som återkommit till vår kyrka under senare år och växer alltmer. Det märks tydligt här i Vadstena, inte minst i Klosterkyrkans böneliv. I Klosterkyrkan firas drygt 1 400 tideböner, gudstjänster och mässor varje år. I både Vadstena och Dals församling finns ett rikt kör- och musikliv, som bär gudstjänstlivet i hela pastoratet. Gudstjänstlivet i Klosterkyrkan är församlingens gudstjänstliv, men det är också ett tecken på gästfrihet för alla de pilgrimer som söker sig till Vadstena. Uppgiften att ta emot pilgrimer delas mellan församlingen och Pilgrimcentrum, som drivs av Linköpings stift. Det är ett gott exempel på hur församlingen och stiftsorganisationen samverkar kring detta pilgrimsmål, som är viktigt för hela den världsvida kyrkan och en mycket viktig väg in i andlighet och tro för många. Samarbetet utvecklas ständigt och samtalet om dess former behöver fortgå.

Även i Dals församling har ni ett regelbundet gudstjänstliv där ni turas om i era sex kyrkor, men också firar särskilda högtider på särskilda platser utifrån er lokala tradition. Torsdagsmässan i Väversunda är en gudstjänst som pågår varje vecka under stor del av året och ger en veckopuls.

Jag tror på vikten av en regelbunden rytm i gudstjänstlivet, och jag har förstått att ni som bor i Dals församling hjälps åt med att hålla reda på när det är gudstjänst i de olika kyrkorna. Anslagstavlor och er församlingstidning Kyrkporten är viktiga sätt, såväl som information på er hemsida. Här kan finnas skäl att utveckla kommunika-

"Att komma till Vadstena är att komma till en plats som är väl inbedd. Det är en plats som under århundraden varit ett viktigt pilgrimsmål."

tionen med tiden eller rytmen och tidpunkt i gudstjänstfirandet så det blir enklare att veta när det sker.

Om ni vill utöka antalet gudstjänster kan en klok väg vara att utveckla det lekmanaledda gudstjänstfirandet ännu mer än ni redan gör. I så fall finns också stöd och utbildning som ni kan få från stiftsorganisationen. Jag vill poängtera att lekmanaledda gudstjänster inte är ett svar på en resursbrist, utan är ett bemyndigande av oss alla att vi kan leda varandra i bön och reflektion. I framtidens kyrka och gudstjänster behöver vi bära tillsammans för att kyrkans liv ska vara så utbrett som möjligt. Därför är det viktigt att församlingens anställda uppmärksammar och stöttar ideell gudstjänstledning.

5 Hur berättar vi om livet i församlingarna?

En gemensam utmaning för hela Svenska kyrkan är allmänhetens bild av vad kyrkan är och gör och vad man bidrar med som medlem. Vårt gemensamma arbete med kommunikation i Svenska kyrkan i alla former – muntlig, digital, brev och tidning – är mycket viktigt framöver. Det kan vara en styrka att skapa en redaktionsgrupp eller kommunikationsgrupp till stöd för dom som har kommunikation som sitt expertområde. Där kan man prata om hur man bäst strukturerar både extern kommunikation till allmänhet, medlemmar i alla åldrar, och deltagare i verksamhet och intern kommunikation med anställda, ideella och förtroendevalda, så att alla får tillgång till det som händer och sker och känner att de är med på tåget och lär av varandra.

6 Växa och utrusta

Att vara folkkyrka betyder att alla kan vara med i kyrkan. Och att våra vägar in i kyrkans gemenskap kan vara många och varierande. Några av oss får med oss tron från barna-åren genom föräldrar eller mor- och farföräldrar. Några upptäcker tron i tonåren, genom konfirmationen, några som vuxna. Ibland talar Gud till oss genom människor, ibland i musiken, i kyrkorummet eller i naturen. Vi kan gå in och ur kyrkans gemenskap under livets olika skeden. Somliga är med utan att vara troende, man känner helt enkelt gemenskap med kyrkans värderingar eller vill stödja

det diakonala arbetet eller förvalta det rika kulturarvet.

Därför är det viktigt att ge plats i församlingen för olika åldrar, och olika sätt att lära sig mer om kyrkan och tron.

Här i pastoratet har ni en väldigt god relation till skolan och ett väl utvecklat samarbete. Ni har skolvandringar för varje årskurs i låg- och mellanstadiet. Det innebär att ni möter alla barn i kommunen från förskoleklass till årskurs 6 minst en gång om året. Det är helt fantastiskt. Ni har också kontakt med högstadiet med *häng* på skolan för att knyta kontakter och lära känna varandra. Varje tisdag har kyrkan samlingar med barnen på fritidshemmet Tussilago. Går man i skolan i Vadstena så är inte kyrkan något främmande. Här kan kyrkan bidra med kunskap i historia religion och livskunskap. Det är något som både kyrkan och kommunen kan vara stolta över.

Ett annat viktigt möte med kyrkan sker under konfirmationstiden. I Vadstena Dal sker ett konfirmand- och ungdomsarbete, med namnet Casa, ett unikt upplägg i Svenska kyrkan, som på många sätt är en förebild i att möta konfirmander och ungdomar. Casa har tre centrala grundmål: att erfara bön, få känna sig hemma i kyrkan och göra något för någon annan. Som ung möts man av ett bemyndigande där man får upptäcka tro och liv utifrån egna förutsättningar och behov – det är för individens skull – inte för kyrkan skull.

I er nya församlingsinstruktion skriver ni att Casa-modellen kan få genomsyra hela församlingslivet. En början är att samtala om er pedagogiska grundsyn. Börja gärna i Casas grundmål, som beskriver en människosyn som skulle kunna överföras till många delar av kyrkans liv. Den hänger ihop med de fyra grundrelationerna, som vi som kyrka talar om. Relationen till Gud, till skapelsen, mina medmänniskor och mig själv. Alla är de viktiga för ett hållbart kristet liv. Det egna böne- och gudstjänstlivet, att få vara en del av kyrkans gemenskap utifrån den man är och att få betyda något för våra medmänniskor och skapelsen.

7 Ideellt medarbetarskap

Kyrkan är till sitt väsen gemenskap. Det är vi tillsammans som bär kyrkans uppdrag. I den gemenskapen är det vik-

"Ni har ett tydligt relationsskapande och diakonalt förhållningssätt till människorna ni möter, både unga och vuxna."

tigt att få plats med de gåvor som vi har. Därför behöver vi skapa en kultur där människor kan säga *"jag är bra på det här, det vill jag hjälpa till med"*. Men det är också viktigt att fråga andra *"skulle du vilja vara med och hjälpa till"*. Det här skriver ni om i församlingsinstruktionen i fokusområdet Ideella medarbetare.

Jag har under mitt besök i Vadstena och Dals församlingar sett goda exempel på att ni är många ideella som tillsammans bär kyrkan, i olika typer av uppdrag. Jag har fått berättat hur kyrkvårdarna i Vadstena är nästan självorganiserande och tar stort ansvar för gudstjänsten i Klosterkyrkan och i sin tur engagerar textläsare, utanför den egna gruppen. På samma sätt har jag mött kyrkvårdar i Dals församling som verkligen brinner för sin kyrka och tar ett stort ansvar i gudstjänstlivet. Bokbordet i Klosterkyrkan skulle inte fungera utan alla er ideella medarbetare. I församlingsinstruktionen är ett mål Offensiv rekrytering. Det är också något som redan har påbörjats bland annat genom rekrytering av era nyckelpigor som är grunden för att alla era kyrkor kan hållas öppna under sommaren, även med hjälp från sommargäster.

Jag har också fått berättat för mig om vaktmästeriet i Källstad, där ansvaret roterar mellan familjer i socknen. Det är ett lysande exempel på hur det ideella medarbetarskapet kan levandegöras i vår kyrka. Engagemanget är stort i Vadstena och Dal, jag har mött representanter för syförening och arbetskrets, Casaungdomar och körsångare, guider och kyrkvårdar. Trots detta är det långt ifrån alla engagerade jag har mött. Ibland har jag mött en oro för återväxten bland ideella, den oron är viktig att ta på allvar och arbeta med en plan för rekrytering, men det är också viktigt att påminnas om det som en av er så klokt sa häromdagen: *"Vi hade samma diskussion för 40 år sen, att det är inga yngre som vill engagera sig, och här står vi idag med ett brett och levande engagemang."*

8 Generationsöverskridande mångfald

Vi har fått se många av era fantastiska kyrkor här i pastoratet. Det är ett rikt kulturarv som finns här och som berikar och skapar mening i våra liv idag. I måndags fick vi en guidning av Klosterkyrkan, det var gott att få en

kunnig berättelse om kyrkan och dess inventarier. I det mötet kom vi bland annat in på ett samtal om olika bilder av heliga Birgitta. Det har tydligen förekommit diskussioner om vilken av bilderna här i kyrkan som visar Birgitta mest helgonlik. Och samtalet förde oss in på vad det betyder att vara helgon. Det var en av våra katolska syskon som sa, *"att vara helgon är att fullt ut vara sig själv"*. Det är det som är att vara helgon. Det är en viktig tanke att lyfta. Vårt att notera när vi i kyrkans trosbekännelse säger att *kyrkan är de heligas samfund*.

I denna kyrkans gemenskap är det viktigt att veta att vi är en trosgemenskap, inte en åsiktsgemenskap. Det betyder alltså att jag och den medmänniska jag möter inte alltid tycker och tänker likadant och att det är helt ok. Det är inte alltid helt enkelt att hantera och något vi människor behöver arbeta med genom hela våra liv. Vi behöver träffas och samtala, dels för att lära känna och förstå den andre – det som är främmande för oss, dels för att få en fördjupad bild av vilka vi själva är och vilken roll vi har som en del av mångfalden.

Därför är det viktigt att hitta tillfällen där vi kan mötas över gränser som uppstår, det kan vara geografiska gränser som gränser mellan församlingar, det kan vara åldersgränser, det kan vara gränser mellan fromhetstraditioner och teologi. Kyrkan behöver mångfalden och vi som människor måste vara äkta mot oss själva men också jobba med att acceptera den andre.

Här blir det särskilt tydligt i Klosterkyrkan – ett kyrkorum som inte kan ägas av någon enskild fromhetstradition eller grupp som nyttjar den. Det har alltid varit ett rum menat för mångfald. Just i detta behöver det finnas ett samförstånd – att det är ett rum för alla – för mångfald. Det märks att ni har arbetat mycket med detta genom åren – men det är ett ständigt arbete. Det jag vill uppmana er och kanske utmana er här i Vadstena Dal är att mötas över gränserna som kanske finns just nu.

Låt era styrkor och erfarenheter befrukta varandra, och ha roligt tillsammans. Det handlar inte om att starta nya aktiviteter eller att det är något ni alltid måste göra, men att vara vaksam på att tillfälle ges. Kanske behövs det fest ibland, så som den i måndags kväll. Då fick vi vara

"Ni möter nästan alla barn minst en gång per år. Och en majoritet av alla unga väljer konfirmation. Det är unikt i Svenska kyrkan."

med om en församlingsfest i Vadstena församlingshem. Där fick vi äta tillsammans, mat som Casaungdomarna hade lagat, lyssna till god musik från Vadstena sång- och pianoakademi.

Där talade jag bland annat om hur viktigt det kan vara för en ung människa att hitta en plats i kyrkans gemenskap där man kan få vara sig själv och bli sedd av vuxna. Men det kom också upp i det efterföljande samtalet hur viktigt det är för människor i alla åldrar att bli bekräftade. Och att vi har en uppgift allihop att se varandra och på det sättet vara burna av varandra.

9 Lärande och undervisning

Svenska kyrkans biskopar skrev häromåret ett biskopsbrev som heter *"och lär dem..."* som beskriver att många människor idag har ganska begränsad kunskap om de bibliska berättelserna, kristen tro och tradition. Enligt biskoparna, är det kanske vårt viktigaste uppdrag just nu, att sprida och fördjupa den kunskapen. För om inte vi talar om detta så kommer ingen annan att göra det heller.

Men hur kan vi dela de kristna berättelserna, hjälpa varandra att upptäcka Guds närvaro i våra liv och ta nya steg på trons väg? Även här är era kyrkor en tillgång, jag har hört att också Hov och Strå kyrkor är fantastiskt vackra rum. Använd dem: samtala under valven, berätta om kyrkans och bygdens historia när ni möts. Se hur målningarna berättar evangeliet om Jesus. Ordna kyrkogårdsvandringar tillsammans med hembygdsföreningen. Sjung med ledning av era goda musiker. Berätta, såsom ni redan gör för barnen och ungdomarna, men också för vuxna i katekumenatet eller när ni guidar både besökande och bofasta pilgrimer om de traditioner och kulturskatter som också är deras.

10 Avslutande ord

Här i Vadstena pastorat, i Vadstena och Dals församlingar, har jag mött många engagerade människor som ber och visar omsorg om varandra, och det gör mig glad. Här finns traditioner att värna, vackra kyrkorum att förundras i och en tydlig riktning framåt.

De områden ni lyft fram som särskilda utmaningar för framtiden delar ni med hela svenska kyrkan;

- frågan om vilka som kan och vill ta vid när en äldre generation engagerade inte längre kan bära ansvarsuppdrag.
- frågan om hur vi ska kunna ta ansvar för alla kyrkobyggnader (nio stycken) och församlingshem på längre sikt, när antalet tillhöriga/medlemmar minskar.

I båda dessa frågor arbetar ni redan med att hitta nya vägar och tänka kreativt. Era tidigare åtgärder har haft effekt. Det är en styrka att ni tänker långsiktigt. Vi kommer också som stiftsorganisation ha fokus på dessa frågor.

Något av det viktigaste för framtiden är dop och konfirmation – det vill säga, att nå nästa generation, med tro och liv och en självklar hemhörighet i kyrkan både som byggnad, tradition och gemenskap. Det gör ni här. Ni möter nästan alla barn minst en gång per år. Och en majoritet av alla unga väljer konfirmation. Det är unikt i Svenska kyrkan. Och vi vet att föräldrar ofta känner en glädje över det kyrkan ger barnen och det kan vara en ingång till att själva vilja engagera sig.

Jag kan konstatera att i Vadstena pastorat råder gynnsamma förutsättningar för framtiden.

Fatta mod – för ni ger världen liv och må Gud välsigna ert fortsatta arbete.

Tack för en väl genomförd visitation.

Vadstena klosterkyrka 12 februari 2023
Marika Markovits, biskop i Linköpings stift

*"Var stolta över kyrkans
bidrag! Var modiga, kliv
fram och ta plats för att
bidra till livet här."*

*"Det är vi
tillsammans
som bär kyrkans
uppdrag"*

Glaskonst i klosterkyrkan.
Glaskonst: Berit Johansson,
smide: Rickard Asp

Tommy Paulsson, ordf
Vadstena församlingsråd
Susanna och Örjan.

Syster Monica, Birgitta-
systrarna. T v Gun Palmqvist,
pensionerad kantor

Madeleine Andersson, kommundirektör,
Markus Lindberg, kultur- och fritidsstrateg,
Peter Karlsson, kommunstyrelsens ordförande,
Göran Fältgren, ordförande i kultur-
och utbildningsnämnden och Gerhard
Paping tf kyrkoherde.

Pedagog
Peter Wigren

*"Här finns
traditioner att
värna, vackra
kyrkorum att
förundras i."*

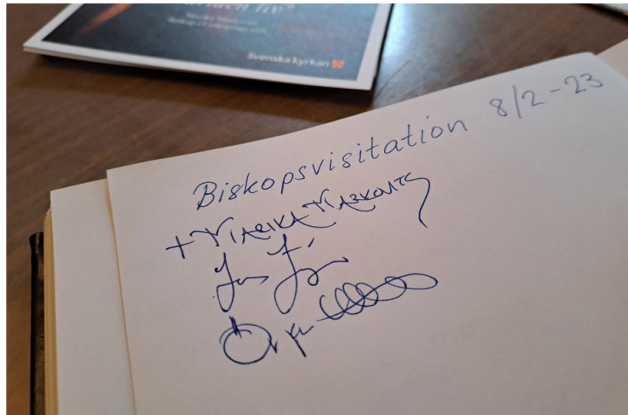

Kontraktsprost Mattias
Bähr och stiftsdirektor
Karin Björk.

Berne och Anta Erlandsson

Gerd Gustafsson och tf kh Gerhard Paping i Borghamns byggdegård

Marika tittar på mässhaken i Källstad kyrka (broderi med Tåkernmotiv)
Lars Lingius och Marianne Anderson

Lunch i Väversunda församlingshem.
Maten och musten levererades av
Anne Bergström från Kafé på Skedet
och Jenny Carlberg från Skedet must & trädgård AB.

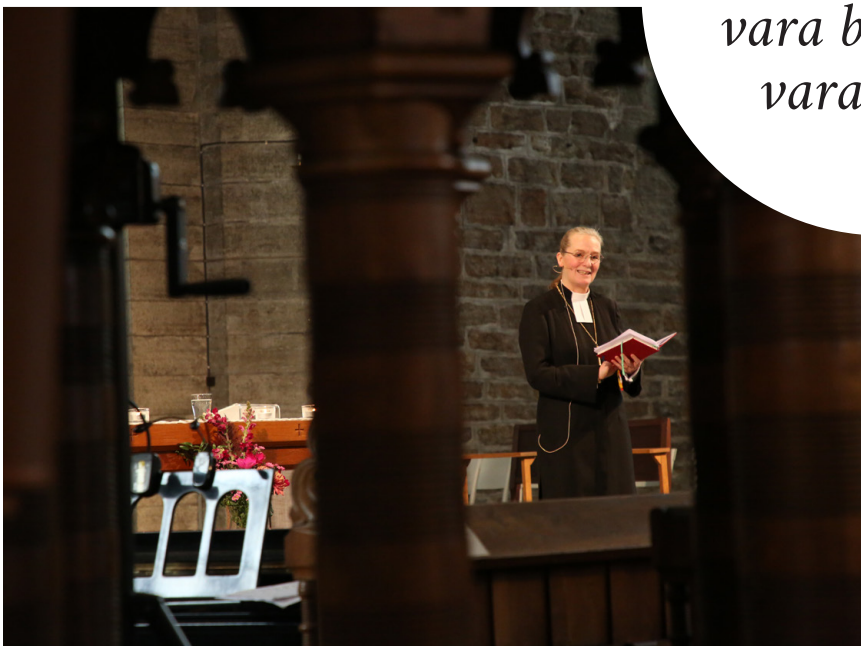
*"Kyrkan är
till sitt väsen
gemenskap."*

Ann Charlotte Agerhem är Örbergabo och ledamot i kyrkorådet. Hon berättade för prästen Elin Kindeskog och de andra om Örbergas kyrkliga arbetskrets och sockengårdsföreningen.

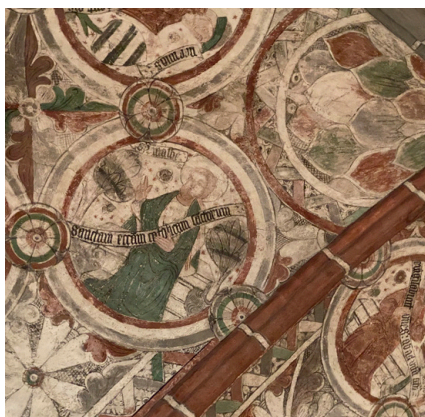
*"Att se varandra
och på det sättet
vara burna av
varandra."*

Varma kläder gör sig bra vid visitation på blåsig slätt. På onsdagseftermiddagen besökte biskop Marika Markovits Väversunda kyrka. I sällskap med stiftsadjunkt Örjan Wenehult, kontraktsprost Mattias Bähr, t f kyrkoherde Gerhard Paping, stiftsdiakon Susanna Löfgren, Elin Kindeskog och Lars Lingius (präster i pastoratet), Marianne Anderson från griftegården och Ann-Sofie Axelsson, ordförande i Dals församlingsråd.

Lars Lingius i Nässja kyrka

"Gud välsigne Vadstena och Dals församlingar"

Marika Markovits
Biskop i Linköpings stift

Svenska kyrkan
VADSTENA OCH DALS FÖRSAMLINGAR